

1. { E vi - lá - got, bár ez bünt tett, Az Is - ten
Hogy ki - bo - csá - ta - ni kész lett Ön - nön Fi -

úgsze - ret - te, Em - be - rek az Úr - nak ked - ve
át é - ret - te.

Nin - csen ha - lá - lo - tok - ban, Ó! an - gya -

lok, le - gör - bed - ve Néz - ze - tek e ti - tok - ba:

2. Ím az Atya kebeléből / Leszáll ama Szerelmes, / Lesz az ő jó tetszéséből / Halálig engedelmes, / Földi szállással váltja fel / A dicsőségnek helyét, / De annyi helyet alig lel, / Ahol lehajtsa fejét.

3. Úr Jézus, lelkemtől kérdek: / Téged mi indíthatott, / Hogy értünk, kikben nincs érdem, / Vállalj ily szolgálatot? / Nem más, hanem az irántunk / Benned égő szeretet, / Mely, bár bűnünkkel megbántunk, / Mégis ki nem hülhetett.

4. Isten, ha a te kebeled / Kincsét adtad érettünk, / Midőn mint pártutók, veled / Még ellenségeskedtünk: / Adj meg már ővele mindent, / Ami arra szükséges, / Hogy itt légyen életünk szent, / S halálunk üdvösséges.

5. Jézus, felépíttetted már / A mennyeknek országát, / Hol, aki törvényidben jár, / Megleli boldogságát. / Mi tenéked tédet hajtó / Híveid, esedezünk: / Nyíljon meg nekünk az ajtó, / Vezess be, fogván kezünk.